

المنطقة التي تدور فيها الأحداث . حتى أن الكاتب يصف الاسكندرية بأنها
ملهمة التي تزجج في وجدانه الخيال :

אוחה אלכסנדריה שידעתי בילדותי, אלכסנדריה זו המוינה את
דמיוני יותר מעשרים שנה, מזמן שיצאתי ממנה בעשרים ואחד
בדצמבר אלף תשע מאות חמישים ואחת, ואני אז בן עשר.
(٣٤)

« تلك الاسكندرية التي عرفتھا في طفولتي ، الاسكندرية التي
أججت خيالي أكثر من عشرين عاما ، منذ أن خرجت منها في الحادي
والعشرين من ديسمبر عام الف وتسعمائة وخمسين ، حين كنت في العاشرة
من عمري ٠٠ »

و حين يحكى عن صيف الاسكندرية يقول :

..... , לקשר על קוץ באלכסנדריה אני
אומר : נוסע, מירוצי טוסים, שיט מטריחות, דיג קיטודיים, זלי-
לת סרטנים, רומנים אמלטוניים (ולא-כל-כך אמלטוניים), סקקי-
תנועת, סקקי-תנועת, סקקי-תנועת, צמידות, צמידות, צמידות של
מכונות ומכונות ועוד מכונות כולן נהרות אל ח"קורניש,
אותו רחוב המשקיף אל הים, שהיו הנפשים שוכרים שם צריסר
נים כדי שלא יהיו אנשים לחתפשט במלתחות הציבוריות

(٣٥)

« حين أحكى عن صيف الاسكندرية فاننى أقول : استجمام مسابقات
الخيول ، الملاحة بالمراكب الشراعية صيد قنفذ البحر ، التهام الكابوريا ،
الروايات الأفلاطونية وغير الأفلاطونية ، النفير ، النفير ، وسيارات
وسيارات وسيارات ، كلها تتدفق نحو الكورنيش ، ذلك الشوارع
الذى يطل على البحر ، وكان المصيفون يستأجرون فيه غششا لكي
لا يكونوا مضطرين لخلع ملابسهم في الحجرات العامة لخلع الملابس ٠٠ »